

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: U-179/04
Banja Luka, 21.03.2007. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to Janka Ninića kao predsjednika vijeća, te Zlatka Kulenovića i Smiljane Mrše kao članova vijeća, uz učešće Sofije Ribić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi TP P a.d. iz S., zastupan po direktoru T. V. (u daljem tekstu: tužilac), protiv zaključka broj 01-372-297/03 od 12.01.2004. godine tuženog Ministarstva, u predmetu poništenja po pravu nadzora i oglašavanja potvrde ništavom, u nejavnoj sjednici održanoj dana 21.03.2007. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom je kao nedopušten odbačen prijedlog tužioca za poništenje po pravu nadzora ili oglašavanje ništavim potvrde Odjeljenja za prostorno uređenje i stambeno-komunalne djelatnosti Opštine S. broj 04/1-372-213 od 13.10.2003. godine, uz obrazloženje da se poništiti po pravu nadzora ili oglasiti ništavim može samo rješenje, a da akt čije se poništenje traži, nema karakter upravnog akta, odnosno da se ne radi o rješenju donijetom u upravnom postupku.

Tužbom od 26.02.2004. godine, tužilac pobija zakonitost osporenog akta iz razloga predviđenih odredbama člana 10. stav 1. tačka 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima -"Službeni glasnik RS" broj 12/94, u daljem tekstu: ZUS), te ističe: da je osporeni akt donijet suprotno odredbama članova 249. i 252. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 13/02, u daljem tekstu: ZOUP); da se izdavanjem potvrde, koja da je izdata na osnovu službene evidencije, zadire u njegove pravne interese kao kupca i posjednika prostora za koji se potvrdom konstatuje da pripada trećem licu, zbog čega da ima karakter upravnog akta i time se prejudicira ishod pokrenutog parničnog postupka; da donosilac potvrde ne vodi evidenciju otkupljenih stanova sa tlocrtima, već samo knjigu deponovanih ugovora sa površinom prostora, pa podaci iz potvrde ne odgovaraju podacima iz evidencije. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi predlaže da se tužba odbije i navodi da dostavlja cjelokupne spise predmeta, premda je dostavljen samo njihov dio sa objašnjenjem prvostepenog organa da nije pronašao cijeli spis, pa da prosljeđuje osporeni akt, primjerak potvrde i isprave koje se odnose na primopredaju objekta između investitora i graditelja. Time su se stekli uslovi iz odredbe člana 32. stav 3. ZUS za rješavanje ovog upravnog spora i bez cjelokupnih spisa predmeta.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt u smislu odredbe člana 39. ZUS, te odgovor tuženog i raspoložive spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Prijedlog za poništenje po pravu nadzora iz člana 248. ZOUP se podnosi protiv rješenja koje je konačno u upravnom postupku, a prijedlog za oglašavanje ništavim iz člana 252. ZOUP se takođe podnosi protiv rješenja i ono se može oglasiti ništavim u svako doba, ukoliko je ispunjen neki od zakonom propisanih uslova. Dakle, osnovna pretpostavka za ulaganje nekog od ovih pravnih lijekova je da se njima pobija rješenje upravnog organa, što potvrđuje prvostepenog organa nedvobeno nije. Tačno je da je u smislu odredbe člana 159. stav 4. i 6. ZOUP propisana mogućnost ulaganja žalbe, ali to pravo se odnosi na slučaj ako je organ posebnim rješenjem odbio zahtjev stranke za izdavanje uvjerenja (stav 4.), odnosno ako u roku od 8 dana nije postupio po zahtjevu stranke i nije izdao izmijenjeno ili novo uvjerenje ili ispravu (stav 6.). Dakle, u prvom slučaju, žalba se podnosi protiv rješenja, a druga situacija predstavlja pravnu zaštitu stranke koja je analogna situaciji iz člana 231. u vezi sa članom 206. ZOUP ("ćutanje administracije"), za slučaj nepostupanja organa po zahtjevu stranke. Međutim, sama činjenica da je propisano pravo žalbe za slučaj nedonošenja uvjerenja na temelju zahtjeva stranke, toj ispravi (uvjerenju ili potvrđi) ne daje karakter upravnog akta. Naime, upravni akt je onaj akt (rješenje ili zaključak) koji je donio upravni organ ili organizacija kojoj je povjereno vršenje javnih ovlašćenja u kakvoj upravnoj stvari iz nadležnosti tog organa ili organizacije, i kojim je odlučeno o pravu ili obavezi stranke u postupku.

Kako je u ovoj upravnoj stvari osporavana potvrda sa tvrdnjom da njen sadržaj ne odgovara činjenicama iz evidencije njenog izdavaoca, to je tužilac, shodno odredbi člana 152. stav 3. ZOUP, ovlašten pokrenuti poseban postupak dokazivanja da su činjenice iz te potvrde neistinite potvrđene ili da je potvrda neispravno sastavljena, a ne i ulagati vanredna pravna sredstva protiv te isprave.

Kod takvog stanja stvari, osporenim aktom nisu ostvareni razlozi iz člana 10. stav 1. ZUS, pa se na osnovu odredaba člana 41. stav 1. i 2. istog zakona, tužba odbija kao neosnovana.

Zapisničar
Sofija Ribić

Predsjednik vijeća
Janko Ninić